

د کتاب پېزندن

د کتاب نوھ: ژوندي فیالونه

ویناواں: داکټر کبیر ستووی

خپروونگی: پښتونوغا خپلني مرکز، پېښوو

د پاپ شمېر ۵۰۰ تړکه

د پاپ کال ۱۹۹۷

د پاپ ئای لیوال خپلني

دیزاین آسیاساټ، ټلفون ۳۰۷۰۶، پېښوو

د کمپیوټر په مخ ادو نگي سمسوو حبibi

ڏالى

خپل دروند مشرد پېښتون قامى وحدت لاربى سود
محمد افضل خان «خان للا» تەچىپى د پېښتنو د
يۇوالى او ابادى خىالونو تەئىپ ژوند وربخلى دى
خپل ژوندى خىالونه د زرەلە كومى ڏالى كوم

ڇوكتور كبيير ستوري

په عکس کې کینا ارخ ته د عوامي نېشنل پارتي مشرچې ددې
كتاب سريزه ئې ليکلې ده، مينځ کې د پښتو د ټولنیزو لسوليز
گوند مشرچې دا كتاب ئې ليکلې دی اوښي ارخ ته د پښتونخوا
قومي پارتي مشرخان لالا محمد افضل خان چې دا كتاب ورته
ډالي شوي دی ليدل کېږي.

لله‌یاره

په تیارو کې حلاندہ ستوري

څوک په رضاد ملکه نه ئى
ياد ډير غريب شى ياد يارد غمه ئى

ددی ليک په تندی ليکلى شوی لنډی يوه مشهوره تپه‌ده، او تر او سه پوری د پښتنی دنیا د زړه آواز دی، ماته نن د کېر ستوري په تعلق را پاده شوه.

زمونږدا ستوري د کونړد طبعتی بـکلا د لمنی نه د جرمني د صنعتي تمدن د غرغور فضاهه رسئولوکې د يارد غم ډيره برخه‌ده، البته يارئې هيوا د دی، هـکه ئې نـن ټـول ژـونـد يـوه دـاسـی روـبـانـه هـنـدارـهـه چـې پـکـې دـهـدـزـړـهـ، ذـهـمـ، فـکـراـوـعـمـلـهـرـاـخـ کـې د وـطـنـمـينـهـ اوـمـلـتـدرـدـجـوتـاوـتـوـ (گـرمـ) بـکـارـيـ، کـهـدـیـ تحـصـیـلـ (تعلیم) کـې لـکـیـاوـیـ کـهـدـروـزـیـ پـتابـیـاـ مـصـرـوـفـوـیـ، نـوـ دـسـتـدرـ کـارـاوـبـاـ يـارـوـیـ، اوـ چـېـ دـیـ دورـانـ کـېـ خـهـ وـختـ پـیدـاـ کـړـهـ هـغـیـ کـېـ هـمـ نـوـيـ تـمـدنـ اوـ تـهـذـیـبـ پـهـ مـسـتـ اوـ رـنـګـینـ آـزـادـ مـاـحـولـ کـېـ سـیـلـ، تـفـرـیـحـ اوـ مـزـیـ چـړـچـیـ نـهـ کـوـیـ بلـکـهـ دـهـیـواـدـ اوـ مـلـتـ دـ پـارـهـ نـوـلـ اوـ زـیـارـکـوـیـ، دـ ذـهـنـ هـرـ قـوـتـ، قـلـمـ هـرـ کـشـ اوـ دـ وـختـ هـرـهـ شـیـبـهـ (لمـهـ) خـپـلـ اوـ لـسـ کـېـ کـهـ هـیـواـدـ کـېـ دـیـ کـهـ بـیـرونـ دـنـیـاـ کـېـ، دـ وـطـنـ دـ مـیـنـیـ اوـ خـدـمـتـ رـاـ اوـ لـرـزوـیـ، مـلـیـ اـحـسـاـسـ پـیدـاـ کـړـیـ، دـبـیدـارـیـ وـینـهـ ګـرمـهـ کـړـیـ اوـ تـشـ نـسـ غـیرـتـیـ اوـ لـسـ نـهـ فـوـمـیـ وـحدـتـ يـوـ قـوـتـ

جور کری، چې د خپل جنت هسی وطن د کورونو او بهرنو غاصبانو
د زپلو، لوټلو او خرابولونه او ساتي او د زمکی په مختری په
ربنستیا جنت کور کری، په دغه لیونئ مینه او ریښتنی هود په
جرمنی او یورپ کې هوورخ او شپه لگیادی د وطن والود تیارؤلو
(آماده کولو) راغونډولو او منظم کولو دندھئې د عمر سره سمه
خپله کړی ده، ددی د پاره ئې د هیوادوالو ذهن روښانه کولو اود
مراډ لاره رتپولو د پاره ئې قلم هم د لاسه غورزو لی نه دی او لروب
پښتونخوا ته ئې هم خان رسولی دی، تر خپله وسہ ئې د ملي
تحریک او ژواک خدمت کړیدی او کوي، تردی چې د یوشاعر او
انسان په حیت ئې احساس جمال د بشری حسن نه هم متاثر (اغیزن
) کړی نو زمونډ په ستوري د ملي ژوند د بنایست د احساس چې
رانبې او دی د ژوند په غرزو پرزو او د ادب او شعر په ذوق کې د
خپلی خاټری او اولس ترجمان شی، ریښتونی پښتون شی، چې د
شعرونو مجموعه ژوندي خیالونه لکه د ده د نور شعري او نشي
ادب زما ددي ويناثبوت دی، هرڅوک چې ئې لولي داخوند او
رنک به پکې ويني

زه چې د خپل بساغلي ستوري دا کتاب ژوندي خیالونه بیا بیالولم،
نو هر ئل پکې راته د ده د خپل ملي مرام سره د ژوری او عمری (عمر سره سمي)
پښتونئولی د غيرتی احساس او لیونی ترپون داسی شعروفن
ښکاري چې په بسلکلي رنګ کې د خاټری، ننګ او د ويني
غورزنک د مثالی اشعار ورنګينه او خسینه جامه آغوسټې وي،
اوسم چې دا خو الفاظليکم نو د خپلی رايی د ثبوت د پاره هم راته
ډير اشعار او پراندی شول، خوزه چې او بدربل نه غواړم نو هفه دلته
نه ليکم او ددي کتاب په معنوی او ادبی اړخونو هم بحث کولنه
غواړم،

«مشک آنست که خود ببويد نه که عطار بگوید»

المختصر زمن ونبد مسافر ستوري دا کلام ژوندي خيالونه په
پښتو ژبه، د پښتنې وينى او مينى د پښتنو دننې او پروني
زخمونو او صبانې ارمانو او پښتو او پښتونو لئ د ژوند او
مستقبل د پسرلي ورمى دي.

دلتهت دده دا شعر ضروليکم چې د خوشحال بابا و اخلى، د
فخر افغان بابا او ترستوري پورى د هرنګيالي مشرکش پښتون
ارمان دی.

دا ستوري د پښتون د خپلواکۍ به هله رون شي
چې واره پښتنه په یو مرکز تول شي جرګه شي

اجمل خټک

اکوره خټک، پښتونخوا

۱۹۹۷ اپريل

د ۵ دعا

د مینى د بنمنان واره مين او عاشقان کې !
ياربەدانسان !

توان د محبت زره کې پيدا د هر انسان کې !
ياربەد جهان !

چې هريو تن مين شي په انصاف او عدالت
د زور نه وي نفترت

سوله ارامي شي او ژوند ون وي د عزت
د هرقام او ملت

بنست او لسولي شي چې هرتن وي په امان کې !
توان د محبت زره کې پيدا د هر انسان کې !

ياربەد جهان !

چې نشت نوم د بسکيلاك او د زبيباک شي په دنيا کې !
قايمه ورولې شي

هر خوک په کار لگيا شي د ژوند ون په ارتقا کې !
پدی لار کې سيالي شي

شريک شي او لسونه ټول په گته او تاوان کې !
توان د محبت زره کې پيدا د هر انسان کې !

ياربه د جهان!

نقشه کې د نړۍ جوړه د ستوري پښتونخوا کې!
چې زړه د اسيادی
تواند انفاق په پښتو کې را پیدا کې!
چې لوی ارمان زمادی
بچۍ مې د وطن ټول د پښتو په لار روان کې!
تواند محبت زړه کې پیدا د هر انسان کې!
ياربه د جهان!

د ژوند پار

د ژوند په چار کې چا دنيا او چا عقبا و اخيسته
چا د غم دروند پيټى په سر کړ چا خندا و اخيسته

چا د نسيه حورو په تمہ زاهدي غوره کړه
چا میخانه په اجاره د عشق دونيا و اخيسته

چا په دولت باندي زره بايلود زرپرسته شولو
چا پکې بسکلی خوبسل او چابکلا و اخيسته

چا پکې خيته مړوله عشقئي نه پيژنده
چا جاناں غږه کې راتینګ کړ چاليلا و اخيسته

چا د بېريود شرنګانه سرودونه جوړ کړل
د خزان غږه کې پسرلى د ژوند نه سا و اخيسته

د کونړ ستوري پاس په هسك کې څلیده ويلئي
ما پکې مينه د پښتو او پښتونخوا و اخيسته

ارمان

تضادونه د تولنى ارمانونه را پيدا کري
ارمان مورد نظر يو ده لور خيالونه را پيدا کري

نظر ي چې اولسي شي سمه او غرش ي خوئولي
دارمان پوره کيدو ته غور ځنگونه را پيدا کري

ياد د تول قام د يووالى د پښتون د ننګ تاریخ دی
ياد اميد دی د ليدلودي + د نونه را پيدا کري

په ډګر د قامولی کې پښتون هله سیالي کرای شي
چې راتول تول په پښتو شي خوزښتونه را پيدا کري

کور زمونږواک ئې پردي دی دا تر خوبه وي تر کومه
غیرت خه شو چې خپلواک او خپل حقونه را پيدا کري

اوونښتون ذهني پکار دی د قامي ژوندون لپاره
چې سياسي تاريخ ژوندي کري نهضتونه را پيدا کري

عقل پوهه ستوري دواړه لوګي کري له پښتونه
چې ارمان د ازادی ته نوښتونه را پيدا کري

لوهه

که افغان دی که پستان که رو هیلا
واره نوم دیو پښتون دی بر ملا

خوله اره د پښتون په نوم ياد يزم
دغه نور نومونه اينې بني دي بل چا

پښتون اصل نور نومونه دی رنگونه
داد خان للا افضل خان ده وي نا

که په هر رنگ مې خوک بولي و دی بولي
دې کې خوبه خپله خپله د هر چا

دامې لوره د پښتو سره به مرمه
ستوري نه دی بې پښتو ژوند ته پیدا

دازدى گلان

گلان شتە خوچوب ولاپدى اغزو كې
پيغلى غوارى چې ئى و تومبى كمexo كې

ئلمى اوسدى امتحان د مىنىي اخلى
پاتىي رانه نەشى د گلۇپە راورۇ كې

كە گلان دا زادى راورى ئىلمە
بىا پيغلى يادوي دې پە مىسىز كې

د مجنون لىلا كىسى بە خلک پريرىدى
ستاد مىنىي كىسى كېرى بە حجرو كې

پلوشى بە داسمان ستوري خېرى كېرى
رنائى بە شى د ژوند پە تروبەمۇ كې

د سور پونهانو دود

خيال مې ئلمىدى او په فکر کې مستي لرمە
دنوي ژوند په ميو تنده ماتولى شمه

د خوشحال خان قلم او توره کې هستي لرمە
د باچاخان د سور پونهانو دود ساتلى شمه

ملامى تړلى د وطن د ازادي د پاره
د پښتنو د ابادى او سوکالى د پاره

دکی پیدمانی

تا چې د سرو شوندو قلنگ کې بهانې پرینبودې
زه ستا ملنگ شوم ما د ټول چم میخانې پرینبودې

ستاد اوربل لاندې مې جوړه کړه دیره د مینې
د عشق نشو کې مې د مینې خزانې پرینبودې

مجنون لیلانه لاس په سر شو چې ئې ته ولیدې
بلبل هم بن کې د ګلونو ترانې پرینبودې

چې ستاد سپین مخ په رهنا باندې ئى زړه بايلو دو
پتنګ د شمعې سره نوري یارانې پرینبودې

چې ستاد تورو زلفو سورى ئې په بېرہ پريوت
شيخ په ثنا کې دې د حورو افسانې پرینبودې

ستا عاشقان مې رقيبان شو خو ما وګتله
د مینې ننګ کې د پښتو مې نښاني پرینبودې

چې ستاد خولی د میو خوند مزه ئې وڅکله
ستوري ساقې ته ډکې ډکې پیمانې پرینبودې

د میرویس بابا پکړی

بچې دې د پښتونه ډیر شي که لروي او که بر
هر ګوت کې دې پیدا شي د خوشحال نیکه لښکر

د پت بنیگړی توری ورورولی ئې جوړه خته
په ننګ کې ئې انسکلی د پښتونه ډ او تبر

پښتو او پښتونوالی ورونه کې ئې ونغاره
ای پلاړه د میرویس بابا پکړی کړه ورپسر

چې سرتیټ نکړی غیر ته ازادی سندري وائی
او تورې د بنکیلاک ته ئې سینه وی لکه سپر

د توری او قلم خاوند چې هر پښتون بچې شي
نو هله به روښانه شي بیا ستوري د سهر

یو(پی پېغله

داده یورپی پېغله پری ئې بىدە چې ٿه کوي
قىد پابندى نه منى هر ٿه په خپل زره کوي

ستا پدى کې ٿه کاردى بد کوي کە بنە کوي
جوش د مىنې تن کې شتە چىرتە الوتە کوي

الوزي به کوم پلو چىرتە به د مە کوي
چاتە به بيا و خاندي چا غېزكې به شپە کوي

چاتە به و رغاره شي چاتە به کاتە کوي
ستوري تە همدا بس دې تشن چې تماشه کوي

تورتم او ره

د تضادو جو په شوی دا دنیا
در نه اوج و د تورتم نه دی پیدا

تیاری نبند ره اد موجو دیت ده
که تورتم نه وی نوبه وی ره

که غم نه وی خوشحالی چیری نه وی
خوشحالی شته حکه غم شته دی اشنا

غم پسی د خوشحالی راتگ جبری دی
داسی شپه نشه چې نه ئې شته سبا

دا تیاری د ژوند ور کې بې سبا کې بې
د سبا ستوری راخیزی خام خا

د قام بچو

پښتوکوي پښتونولی د قامبچو کې شته دی
پت او نېګره ، توره او ورورو لی پښتنو کې شته دی

پښتنه يودي يو تاريخ او يو کلچرلري
يوهئې ژبه ننگ پښتوئې هرتبرلري

د غيرت نبى د مشرانو په شملو کې شته دی
پښتوکوي پښتونولی د قامبچو کې شته دی

پښتونقامونود دنيا کې پخوانۍ قام دی
وتۍ ئې نوم دی ننګليالي او میرنۍ قام دی

د ازادۍ، مينه ئې وينى درګو کې شته دی
پښتوکوي پښتونولی د قامبچو کې شته دی

میلمه پالنه ئې صفت ده لوی د یږی لرينه
په ټنگ تکور منگی رباب تودی حجري لرينه

رنا د ژوند ئې د هسک ستورو پلوشو کې شته دی
پښتوکوي پښتونولی د قامبچو کې شته دی

یارانی

تلخبرنه ئې چې دی خه وکړی کانی
پریږدہ دا خبری نور د تیری زمانی

کې ایوبدہ موزیم کې چیری بیا وروسته پکار به شی
اوسمه پکار پږدې نوی شوی ترانی

مه يادوه ماته دې د یارد غیږ مزی چرچی
جورپی د قام قتل ته وی دغې يaranی

نشته قاتلانو د ملت ، ته په اولس کې ئای
جورپی که خپل جرم ته هر خومره کړی بـهانی

چا چې ابادئ په نوم ودانه دنیا ورانه کـړه
خنگ به کړی ابادی ستوري ورانی ویرانی

كتاب او قلم

کە وخت راغى سراو مال بە كۈرمە فدا
ستاپە مىنە زماڭرانى پېنىتون خوا

ستاپە عشق كې چې عمرى مى دې ملگرى
يۇ كتاب او بل قلم اشنا زما

پىسىلى

خوبن مې پىرىلى د يەتكە تۈلۈ موسومونو كې
شنى جامى اغۇستى طبىعت وى سمه او غرونونو كې

وخت كە دھوانى د كال وي دائى دھوانى وخت دى
ژوند او ئواك پىدا شى ونو بو تو پەرگونو كې

ئھوان د مىين زرەشى همئى فىكر پەھۋانى راشى
ئانگى د گىل خانگو كې د زلفو پەتالونو كې

مىست شى بىلەلان پە باغيچو كې مىلى جورى كرى
گرمى ترانى د بىلەلانو وي بىنۇن و كې

ستورى ئى د سترگو پە كىمرە كې عكاسى كوى
رنگ ديار د شوندۇ وينى پانهود گلۇنۇ كې

نوي نخدي

چې دی شوندۍ زما شوندو ته نژې شوې
رانه پاتى پیمانې د میخانې شوې

ستاد سروشوندو په میو چې شوم روبدی
نوی ژوند، نوی رباب، نوی نغمې شوې

نوی شوه ډوند نغمه نوی سندري
ارادي مې شوې غښتلي پښتنې شوې

زړه مې مست شو خیال مې وسپرل ګلونه
هره خوا د پسرلې خوبې وږمې شوې

چې د ستوري نه ئې فن د مینې زده کړ
په پښتو هم د بلبلو تراني شوې

غذی

هم سیاسی، هم ادبی، هم فلسفی دی
دا اتل د پښتونخوانوم ئې غنی دی

غنی کړی خدای هنر او په ادب کې
د پښتون حلمی سیاست کې نوبتی دی

فلسفه کې د ټان ورک شی لیونی شی
بى پروادی رښتیا وائی رښتونی دی

هوبنیار لیونی

ئانته وائى لیونى چې ھيرپوهېرى
غنى واو سايل ھم لیونى كېرى

د هوبنیار لیونى دا كره خاصىت دى
چې ئنخېر د پابندى شلوى بىلىرى

لیون توب ئى وسیله دازادى ده
لیونو تە خوک خەنە وائى غېرى

د پېنتو د ادب پلا راجمل ختىك ھم
د ژون دون دارتقا جنون خوبنېرى

ستورى ھم پابندى نە منى با غى دى
او سى ھمكە كې اسمان كې پاس بىكارى

لَلَّهُمَّ أَنْتَ هُنْدِي

شنى غوتى د خانگو په سرو کې توکيدلى دى
بنکاري د انډوک سونډوک سيلى ونى شاربلى دى

نور به پسرلى وي د ژوندون ناوى سينگار به شي
تللى بلبلان د بن په لورى الوتلى دى

بيا به جونى خنو کې گلان دازادى كېردى
ويىنس دى غيرتىونه او ذهونه او ختلى دى

جوش د قام د مىنى د حلميانو په رگو کې شته
مستى ولولى د قام وللى راپاريدلى دى

ستوري د قلم په خوکه کر، د خپلواکى کوه
چا چې خه کرلي هم هغه خه ئې رىبلى دى

باغي د نيا

تخيل باغي دنياده پابندی نه شته په چا
هله فکر بندی ندي، الوتی شي په هر خوا

زه چې تنګ شم له غمونو تخيل ته وتنبتمه
هله گرزمه بي غمه له غمونو بي پروا

تال د زلفو ئان ته جور کرم حنگوم پکي فکرونه
راولم ملي يووالى جورومه پښتونخوا

سپلنۍ شم د وطنه د پښتو پسرلۍ جور کرم
د ژوندون تيارۍ شي ورکي رون شي ستوري د سبا

هلى ٿڙون

د باچا خان په لار روان ملی ترپون دی زمونږ
پښتو عزت، پښتو ايمان، پښتو قانون دی زمونږ

تور ځنڀرونه ماتوو لوی پښتونخوا جور وو
فکر پښتون، احساس پښتون، عقل پښتون دی زمونږ

د پښتون فکر زلونو کې خوک ترپلی نه شي
ازاد پیدا دي غلامي کې لويدلی نه شي

﴿زېږي﴾

ذهبونه او ختلی د حالاتو رنگ بدليږي
څه نوي شان خوزبنت دی غيرتونه راوېښېږي

د ژوند د بى وسى تورى تيارى په ورکيدو دي
پښتون په یو مرکز د قامولى باندي تولېږي

ملی غرور او حس د پښتونوالى ژوندي شوي
غوتۍ د ارمانونو غتۍ شوي دي غوريږي

نسيم زيرى راوري د خوشحال بابا ديري ته
بېرغ د خپلواکۍ د پښتنو جګ شور پېږي

دا ستورى د اسمان ورته رهنا کوي ولاردي
نقشه کې د نړۍ د پښتونخوا نوم ليکل کېږي

غم کم خوشحالی ڌيره

جانانه نوری دا سپیری ورخی د غم تیریزی
د خوشحالی ورخی رائی زمون په چم تیریزی

بیا به په و چو شوندو وارد خنداگانو راشی
په رقیبانو زلزله به په هردم تیریزی

ڙوند یو خو ورخی په دنیا دی ابدی خوندی
بده ده دا خه په بنا دی خه په ماتم تیریزی

منم احساس د خوشحالی د غم وجود نه پیدا
خو که غم کم خوشحالی ڌيره وی ڙوند سم تیریزی

ستوري بنه دا ده چې په نیک نوم د چایاد پاتی شي
که خوشحالی وي او که غم وي نو دا هم تیریزی

د سبا رن

چې د غم په کور غوغاشي
خوشحالی مونږ کره راشي

د بـکـیـلـاـکـ تـیـارـیـ شـیـ وـرـکـیـ
رنـاـ سـپـیـنـهـ دـسـبـاـشـیـ

لـراـ اوـبرـ پـبـتـانـهـ يـوـشـیـ
اوـازـادـهـ پـبـتـونـ خـواـشـیـ

د پـبـتـونـ چـمـنـ زـرـغـونـ شـیـ
اوـغـوـتـیـ ئـېـ پـهـ خـنـداـشـیـ

ستوري وائي چې بيا هله
به پـورـهـ اـرـمـانـ زـمـاـشـيـ

پېښتوخوا ستا اتلان

نەپوهىزم چىپە كوم يوچەولىكم
پېښتونخوا ستا اتلان بىشمارە چىردى

ولى خان اجمل ختىك كە افضل خان دى
وارە ستا پە مىنە مستلە سره تىردى

كە دا ستا چول اتلان زە يادومە
لوى كتاب بە دنومۇن و جورۇمە

غنى خان پە نوم ئې دلتە بىس كومە
دارباب سكىندىرى ياد تازە كومە

د طبیعت قانون

خپل عمل د لاری مل د هر انسان دي
که خوک بنه شي او که بد شي د خپل ئان دي

چې څه وکړی هغه څه به ریبې ښی بیا
دا قانون د طبیعت ددی جهان دی

هر څه درومي پاتې کېږي صرف یادونه
یاد ژوندي د ننګیالیو د کاروان دی

ننګیالی د تاریخ نه مری تل ژوندي وي
که میرویس که احمد خان که باچا خان دی

ما کبیر ستوري خاپوری په کې کېږي
ازادئ د پښتونخوا مې لوی ارمان دی

د هنر حولي

جرگه حم کور په کورد قام حلمیان را تولوم
 ملي وحدت د پاره عاشقان را تولوم

پگري د ننگ غيرت چې د نيكونو په سر کري
 بچي د ميرييس خان او خوشحال خان را تولوم

خدمت کې چې د قام او د وطن نه ستري کېږي
 د توري او ميرانۍ جوره حوانان را تولوم

د فن هنر حولي چې قامولي باندي سينګار کري
 ليکوال هنرمندان او فنکاران را تولوم

د ستورو قافيلى چې ورسه هسک کې بدرگه حي
 دولي دازادي ته ننگياليان را تولوم

د ژوند راز

د افلسفیانو فلسفو کې شته
تمەد سباتورو تیارو کې شته

ژوند چې شئ ژوندی غم ئې ملگری شى
مرېي نە كېي غم، غم پە ژوندو كې شته

شرنگ د زلۇنۋئىپى سرودونەشى
خیال دازادى چې ئې مغزو كې شته

رسى بە منزلتە خامخا د ژوند
خواك د حرکت چې ئې پېنبو كې شته

راشه چې د ژوند پە راز دې پوه كمە
راز د نوي ژوند ستوري شعرو كې شته

میده د بنایست

خوب کې مې بىگا د ازادى ناوى ليدلى وه
حانته مې ڏيوه د نوى مىنى لگلولى وه

زلفى ئې تالونه بهارونه ووبمى وى
شونلهى ئې گلونه و خوندونه و خودبى وى
سترگو کې رنگونه و، رازونه و، درنى وى
ميره د بنايست وه ټولو بىكلو کې ويپارلى وه
خوب کې مې بىگا د ازادى ناوى ليدلى وه

ڙوند د خپلواکى و د یووالى پەنغمۇ كې
ساز او سرودونه و ديرود پېښتنو كې
گرم اتنونه و خوشحال بابا حجرۇ كې
ستورى خپل قلم تە د غىيرت شملە ترلى وه
خوب کې مې بىگا د ازادى ناوى ليدلى وه

د سړیتوب ټول

زه پښتون یم پښتنی زما جهان دی
سراو مال مې د پښتو ځنې قربان دی

په پښتو باندې ژوندي په پښتو پايم
پښتوننګ پښتو غیرت پښتو ايمان دی

چې پښتون وي خامخابه پښتو کاندی
پښتو ټول د سړیتوب عزت او شان دی

په پښتو کې ارزښتونه د ژوندون شته
د ژوندون ستوری پښتو په لارروان دی

د مینی لوظا

غلیئی وکتل مسکی شوه لاره
د کوشی گوت کې راته وه ولاړه

د مینی لوز کې راتینګ کړمه
چکرته وو تود سیند په غاره

ما ويـل کو درد سر کانو مې ياد شو
دـی ويـل کـله بهـ خـوـهـ لـتـهـ دـواـره

دـزلـفـوـ بـارـئـېـ لـهـ وـبـونـهـ کـوزـکـړـ
يـوهـ شـيـبهـ چـيرـتـهـ پـهـ چـرتـکـېـ لـارـهـ

بيـاـ شـوهـ رـاـورـانـدـيـ رـاتـهـ غـورـدـکـېـ وـويـلـ
سوـچـهـ دـيرـ ضـرـورـدـيـ دـوـطـنـ پـهـ شـارـهـ

دـقـامـ وـطـنـ نـهـ سـپـلـنـىـ دـىـ کـرـهـ ئـخـانـ
سـتـورـىـ پـهـ عـشـقـ کـېـ سـرـ سـاتـلـ مـهـ غـواـرـهـ

د مینی لای

چاویل چې د مینی لاری و رانی دی
درومی قافیلی پری و روانی دی

زه د نسیه حورو مین نه یمه
خوبی زمان غدی سوداگانی دی

زه یم د وطن په ازادی مین
لوری سردری ئې په مانگرانی دی

وينه کې مې پت شته دی پښتو شته دی
پاتی له نیکونو مې میرانی دی

جيګه به شمله د خپل نیکه ساتم
ټینګی اردی د ستوري څوانی دی

پاڭىزە پېنلىۋە!

پاڭىزە پېنلىۋە نەن د قام او قامولى وختدى
پرېرەدە تربگىنى د اتفاق او ورورولولى وختدى

وگورە قامونۇ د دنياتە چى ازاد شولو
واك ئې خپل راخپل كېلۈپە خپل وطن كې بىناد شولو

خپل جنت وطن كې پېنستانە خوار او برباد شولو
واك اختيار ئې نەشته و بى تېرىسى بې سواد شولو

دا حال بدلول غوارىي نرى كې د سىمالى وختدى
پرېرەدە تربگىنى د اتفاق او ورورولولى وختدى

دا پېنتنە خاورە پېنتنو مونىنە پېنتو غوارىي
ننگ غوارىي غيرت غوارىي مىرلانە د نىكۇ غوارىي

بىاد خىبر سر كې جىگۈل سرد شىملو غوارىي
نور د خوشحال خان تورە تىرە پەشىنگىيدۇ غوارىي

جورە پېنلىۋە خواكى د قومى اولسولى وختدى
پرېرەدە تربگىنى د اتفاق او ورورولولى وختدى

او سچې مونږ پانه خو ستوري وائی چې ورکړې و مونږ
بېیا که چیري پاخو نو منزل ته نه رسیې و مونږ

نه کړي انتظار د وخت کاروان تري پاتې کېږو مونږ
پاخېرې پاخېرې دې کاروان سره مل کېږو مونږ

نور خیالونه پوچ دی د پښتو پښتونولی، وخت دی
پرېړدې تربګنۍ د اتفاق او ورورولولی، وخت دی
پاخېرې پښتونه نن د قام او قامولی وخت دی

د ننگ شمله

خنگ به بنه وي خنگ به بنه وي
پښتونخوا کې چې میشته وي
په پښتو باندي هر خه وي
کانه ي پوته ي پښتنه وي
پښتونخوا کې چې میشته وي

په پښتو باندي وي ل وي
په پښتو باندي لو ستل وي
په پښتو باندي لي كل وي
ھسکه مې د ننگ شمله وي
پښتونخوا کې چې میشته وي

جوړ ځماملي ګلشن وي
واک اخ تيار مې د وطن وي
زرغون ټه ځما چمن وي
خوبن خوشحال به ستوري زړه وي
پښتونخوا کې چې میشته وي

د مینی فن

د مینی فن کې مې نیستی، نه مخه بنه واخیسته
د قسمت ویش کې مې په برخه میکده واخیسته

زړه مې زلمی شو او نشه مې په مستی راغله
چې مې د قام په مینه ډکه پیمانه واخیسته

د ازدي د لیلا تبرو ته ساقی شومه زه
د تبرو تنده ماتول مې په زمه واخیسته

د میو سیند مې د لیلا منگی د پاره جوره کړ
د ګودر غاره مې ریبار ته اجاره واخیسته

د لیلا مینه کې مجنون د پښتو ستوري شومه
د خوشحال خان قلم او توره مې تیره واخیسته

بلبل

انتقاد چاپه بلبل باندی کولو
ویلی ستھی ئی کرو ھان پدی بدلو

ما ویل تھ د ژوند درازه خه خبرئی
نه پوهیزبی د عشق اور کی په سیزلو

کہ بلبل په شان په گل باندی مین شپ
بیا به شپه او ورخ لگیائی په غزلو

کہ د مینی د می خبیل د ستوري زده کرپی
انتقاد نہ بے لاس واخلى د بلبلو

د هینی موږ چل

څوک چې په دارد تورو زلفو ځنګیدلی نه شي
هغه د ميني په رازونو پوهيدلی نه شي

د لونګين په لړ ختل چې ورته ګران بنکاري
په مى د شونډو باندی تنده ماتولی نه شي

د ميني جوره ده دنيا په ميني بنکلي بنکاري
بې ميني ژوند څه دي په ژوند حسابيدلی نه شي

د وطن مينه کې لوګي او سپلنۍ چې شي څوک
هغه مين د قام د ياده نه وتله لی نه شي

ستوري د ميني مور چل نيسه که مين ئې ربتيما
ګنی ليلا د ازادي کورته راتللی نه شي

رسوا مینه

زما ويشه پښته، پښته ساده
پښتو پت پښتو غیرت ابرو زما ده

د پښتو ميني په تور مې که خوک وژني
زماسل خله پری خوبه او سلا ده

زه به مرشم نظریه مې نه مره کېږي
خوره شوي چې په ټوله پښتونخوا ده

رسوا مينه په ټولی ستوري نه شي
د پښتو سره ئې مينه بر ملا ده

ستومني

که د ژوند خبری هر خومره تربنې شي
چې د استاد شونډو رنګ واخلي خوبې شي

چې مسکى شي جهان واره په خندا شي
خوشحالی شي ورکې ټولی اندیښنى شي

مسکى او سه چې د غم په کاله غم وي
په منگي او په رباب تودې حجري شي

لړ قلنگ د سپينى خولى د میوراکه
چې بې خوندہ راته مې د میخانې شي

د اوربل د سیوري لاندې ئې او ده که
چې د ستوري ستوماني وزی د مې شي

لویه فلسفه

فلسفې بە دنیا راتولومە
د پېنستو او پېنستونوالي زارومە

دا زما پېنستونولى لوی فلسفە ده
خە حاجت د فلسفە نورولرمە

د پېنستو پېنستونولى پە لار روان يم
پدى لاره بە تر عمره پورى ئىمە

د جرگو سىستەم خو، بىھ اول سولى ده
دا سىستەم بە د جرگو پرا خوومە

دا زما د عزت پەتا و ننگ قانۇن دى
د جرگو پرىيگە پە سر سترگو منمە

چې تمامە پېنستونخوا پرى شى خوشبو يە
ھرى خواتە د پېنستو گلان كرمە

ستورى تا كە پىرلى د پېنستو جور كر
بىاشملە د ننگ بە جىگە و ترپمە

ولی ٿه دی ٿه د پاره

خدای دی نه کری بی هدفه بی مرامه ڙوند د چا
بی هدفه بی مرامه ڙوند کپ نشته دی مانا

ولی څه دی څه د پاره؟ دا پونتنی خوتل کېږي
يو علت د پیښې گوری بل هدف غواړي له تا

که حواب ئې ورکوې شي راته و واي هدواره
ولی څله څه د پاره؟ پیدا کری خدای دنیا

پیدا کری ئې ده غم ته که خوبني هم چيرې شته دي
زه چې څوک په ژرا و ینم ماله هم رائى ژرا

زه د غم ملګري نه يم خوشحالی سه مې دوستي ده
د ژرانه مې زړه تور دی راته و خانده اشنا

دا غمونه بی حد ڌيردي غم په وار به ئې کوومه
راته و خانده خند پړه چې زه هم شم په خندا

په خندا په خوشحاليو د منزل په لوري، ځمه
ستوري نه دی بی مرامه بی هدف ڙوند ته پيد

خوبنده

که د چادا او د چادا خوبنده
حـمـاـدـقـامـخـپـلـاـرـتـقـاـخـوـبـنـهـدـهـ

کـهـخـوـکـپـرـدـوـپـهـغـلامـیـنـازـیـبـیـ
حـمـاـاـزـاـدـژـونـدـوـنـفـضـاـخـوـبـنـهـدـهـ

کـهـخـوـکـدـسـرـوـشـوـنـدـوـخـوـبـوـنـهـوـيـنـيـ
حـمـاـپـهـوـيـبـنـهـمـشـغـولـاـخـوـبـنـهـدـهـ

کـهـخـوـکـدـزـلـفـوـخـیـالـیـتـالـجـوـرـوـیـ
حـمـاـرـبـنـتـیـاـپـهـتـالـحـنـگـاـخـوـبـنـهـدـهـ

کـهـخـوـکـنـسـیـهـحـوـرـوـپـهـتـمـهـنـاسـتـوـیـ
حـمـاـدـاـلـاسـپـهـلـاـسـسـوـدـاـخـوـبـنـهـدـهـ

کـهـخـوـکـعـقـبـاـکـیـعـشـرـتـوـنـهـغـوـارـیـ
حـمـاـخـوـشـحـالـهـدـاـدـنـیـاـخـوـبـنـهـدـهـ

کـهـخـوـکـیـورـپـکـیـپـهـبـنـگـلـوـکـیـخـوـبـنـوـیـ
دـسـتـوـرـیـخـپـلـهـپـبـنـتـوـنـخـواـخـوـبـنـهـدـهـ

نوي سوچ

ساز چې ارمونیه رباب دوکړو سره یو ئای کړله
قام وطن او مینه مې پښتو سره یو ئای کړله

جوره مې نغمه د ازادی کړه غږو مهئى
ناوې مې د ژوند د قام حلمو سره یو ئای کړله

داد فن لمن به ډکوومه د پښتو ځنى
ما چې پښتونواله د مسرو سره یو ئای کړله

نوی وده نوی سوچ او اند غواړي
پوهه مې د سرد زړه جذبو سره یو ئای کړله

رسی به منزل ته قافیلی د ژوند
ستوري چې رنا تورو تیارو سره یو ئای کړله

د زلونو شرنگهار

خيال مي خلمى دى تورو زلفونه تالونه جورئ
د تال خنگا كې د ژوند ناوي ته خالونه جورئ

د پښتنو ديرى حجري په ټنگ ټکور تودوى
منگى رباب كې د ژوندون نوى سازونه جورئ

د وطن پيغلى چې او به ترى د قام تبرو ته ورى
د گودر غارې كې منگيو قطارونه جورئ

د پښتونخوا دازادى او سوگالى د پاره
د اتفاق او د يوالي غور خنگونه جورئ

د فن لمن چې د غيرت او د پښتو ډکه وي
هغه ليکوال هغه فنكارتە گل هارونه جورئ

ستوري تورتم رنا کوي په پښتنې سندرو
د زلونو د شرنگاهار نه سرودونه جورئ

کنادا زل نده؟

گنا د ازل ندہ ه سی تور دی پری لگی بی
خبر د حالات و د پدی که خوک پوهیزی

انسان خو له ازله بد بخت نه دی پیدا شوی
بد بخته ئی حالات کرپی بد قسمتەشى کرپیزی

چې زړه دی وکه زړه نو بد لولی شی حالت
حالات چې شی بد ل قسمت پخپله بیا بد ل پیرې

هدف که دی قسمت خپل بدلول وي متهی نغاره
برکت دی حرکت کي دا متل دله چلېږي

دیوه د ذهـن بلـه کـه هـدـف پـه لـورـی درـومـه
هدـف چـی ژـونـد کـی نـه وـی ژـونـدون مـهـاوـی شـی وـچـیرـی

امید د هدف ساده په اميد باندي ژوندي دي
اميده ستوري شته دي چي پښتون به ازاديرزي

د ژوند سا

ژوند چې وي ژوندی له حرکته بیلیدی نشي
مرگ هغه ژوندون دی چې له ئایه خوئیدی نشي

ساد ژوندي ژوند په حرکت کې ماليد لى ده
بې له حرکته ژوندون نشته ژوند کيده نشي

ئكە دا منم چې حرکت کې پروت برکت دی
گرزنده گيده بنه له زمرى چې پاخيدى نشي

مه دري بره روان و سه هدف ته به رسيرزي ته
هغه د نه خوساشي چې او به ئې بهيده نشي

خوک چې خپل قسمت د بد ليد و اراده نه لري
ليكه دا زل ئې به خپل حال وي بد ليدى نشي

برخه د قسمت كه بد لوئ نو پسى و گرزه
وركە پسى نه شى ليلا غيرى ته راتلى نشي

دادى حرکت ستوري د گوتود قلم نه دى
گينى دا قلم ئانته پخپله خەليكى نشي

د پښتو لار

مینه مې د بکلو هم په سرستړګو منلي ده
خو مینه د وطن مې تولو مینو کې نساغلی ده

مینه خو یو حس دی د جسمونو پیوستون ندی
زړه د مینی کور دی مینه زړه کې غورېدلی ده

وينه مې په زړه کې د وطن په مینه مسته ده
تن کې مې جذبه د قامولي را پايدلی ده

سوچ کې مې وږمه د ازادی او سوکالی شته دی
ملا مې د پښتون سیاسی یووالی ته تړلی ده

حمه د یار غیر ته بې پرواد ګړنگونو نه
مینه پښتنه مې په څوانۍ باندی راغلی ده

ژوند به شي ئلمى د ازادی ناوی به راولم
لار مې د نیکونود پښتو ورته نیولی ده

ستوري د سبایمه ئلیږمه د غړو په سر
ژوند ته پلوشه د پښتونوالي مې شيند لی دی

دستی

دا مستي د ميونه ده د ٿوانى جوش پاريد لى
که په ميو کي مستي وي نو دا خم به گلپيد لى

مـسـتـى نـوم دـحـرـكـتـ دـي حـرـكـتـ نـوم دـژـونـدـون
چـي روـانـوـي حـرـكـتـ كـرـي دـاـسـي مـرـي چـالـيـدـلي

په مستیو اتنونو د منزل په لوری خمه
ورک هغه دی په نری کې چې مستی نه وي لويدلی

د مسٽى نه به وانه ورم حركت کوم خوئيرم
خوک چې تسللى او روان و، دی منزل ته رسیدلی

د پښتو په مينه مست يم پښتونو واله مې ژوندون دی
رنا ستوري د پښتو يم په کونړ کې خيږيدلی

منگی ریاب

غـمـبـهـدـتـوـلـوـپـبـنـتـنـوـکـوـوـ
موـنـبـرـپـهـپـبـنـتـوـخـپـلـهـپـبـنـتـوـکـوـوـ

موـنـبـرـدـژـونـدـچـارـیـپـهـپـبـنـتـوـسـمـوـوـ
پـبـنـتـوـنـوـلـیـپـهـسـمـهـغـرـوـکـوـوـ

چـېـدـاـزـادـژـونـدـدـوـنـپـيـغـامـرـواـرـيـ
لـتـهـدـقـامـدـنـنـگـيـالـيـوـکـوـوـ

دـنـنـگـهـهـکـىـچـېـاسـمـانـتـهـرـسـيـ
وـيـارـدـمـشـرـانـوـپـهـشـمـلـوـکـوـوـ

منـگـىـرـبـاـبـمـوـدـحـجـرـوـسـنـگـارـدـيـ
مـيـلـمـهـپـاـلـنـهـپـهـلـيـمـوـکـوـوـ

دـژـونـدـتـیـاـوـتـهـچـېـرـنـاـبـلـوـيـ
پـامـبـهـسـتـورـیـپـهـمـسـرـوـکـوـوـ

لور خیالونه

خیردی او س به دی او ده کرم د خیالونه په ځانګو کې
لور خیالونه نه ورکېږي د ژوندون تورو تیارو کې

چې د غم په کاله غم شی خوشحالی مونږ کره راشی
د وحدت ګلونه ګل شی او ازاده پښتونخواشی

بیا به تازه ګرزومه د کونړ په سرد رو کې
ته زما به میلمنه ئې د خوشحال بابا حجر و کې

هری شپی پسی ورخ شته دی دغه شپه به هم سبا شی
سبا وون ته وخت ډیرنه دی دا تیاری به ژر رنا شی

بیا به ټنگ ټکور و همه د رحمان بابا دیرو کې
د سبا ستوری رنا کې د پښتو ملي نغمو کې

د سمت برخی فلسفه

ڇير ٿل سمت زيات دی خپلو برخو مجموعه نده
جورهه درباب د خو غربونو نه نغمه نده

زه خود انغمه په ارمونیه کې هم و هلى شم
هم ئې د سیتار بم زیر پردو کې اړولی شم
هم ئې په شپیلی او سورنی کې غربولي شم
دا خود سیتار پینځو تارونو زمزمه نده
ڇير ٿل سمت زيات دی خپلو برخو مجموعه نده
دانغمه چې و غږيږي زه ئې پيژندلی شم
هری يوی الى د موسیقی نه ئې بيلولي شم
برخونه سمت په جمعه کله جورو لی شم
داد سمت برخود اړیکو اندازه نده
ڇير ٿل سمت زيات دی خپلو برخو مجموعه نده
داد سمت برخى قانون ټول ژوند کې چليږي
ډله هم د خپلو غرو شمير حيني زياتيږي
تش د خو کسانو غونډه ډله نه نوميږي

داد سمت برخى فلسفه ده سفسته نده
ڇير ٿل سمت زيات دی خپلو برخو مجموعه نده

نوی فکر

نوی فکر نوی هیلی بدلوی دازمانه
زره مینه شوله خوانه نوی شوله یارانه

د ذهنو نو او بنتون دی غیر تونه راوی بنی بری
بیا به شی تمام جهان می د غیرت په نداره

اغزی په گل بد لی بری خوشبوی د قامولی کړی
بلبل ئان دی سینگار کړی نوی وائی ترانه

بلبلان د پښتو ژبې د ملي وحدت چمن کې
نوی نوی غزل وائی نوی نوی افسانه

د ژوندون تیاری خپری بری د سبا ستوری راخیزی
خامخا به زرغونی بری د پښتون قام ویرانه

د پښتونوالي حس

چې مین خوک په وطن وي تری نه زارشم
چې د قام په درد درمن وي تری نه زارشم

چې ئى حس د پښتونوالي وي په زره کې
که زماد سردې من وي تر نه زارشم

قام

قام ملت خوکلتورى ده استلا
چيرى نه دى نژدى ملت پيـدا

په نژاد که ملتونه جوريدى شـوي
اوـس بـهـوـيـ يـوـلـويـ مـلـتـ دـارـيـانـا

يابه واره انسانان صرف يـوـ مـلـتـ وـيـ
چـېـ بـچـىـ دـىـ دـادـمـ اوـدـهـ وـاـ
تشـ پـهـ وـيـنـهـ باـنـدـيـ خـوـكـ نـهـ پـښـتوـنـ کـيـبـيـ
چـېـ لـهـ خـپـلـ كـلـتـورـ اوـزـبـيـ ويـ جـداـ
چـېـ پـښـتوـ اوـ پـښـتوـنـوـالـهـ پـهـ کـېـ نـهـ ويـ
پـښـتوـنـ نـهـ دـىـ سـتـورـيـ وـائـىـ بـرـمـلاـ

د کونه سیل

تیاري د بکیلاک می نوی دنیا به ووینم
خپل کور کلی حجري وطن رنا به ووینم

یاران به میلمانه کرم د حجو منگی ریاب ته
په تنگ تکور نغمو کې یار اشنا به ووینم
خو ورخی به په کوریم بیا به لار شمه په سیل
دا غروننه د کونرد شاوخوابه ووینم
ددنگو غرولمن کې چې د ژوند سندري وائی
د سیند د او بو شور غورخی نخابه ووینم
چکرد سیند په غاره ما زیگر کې به وهمه
گودرد سرکانه او جلالا به ووینم
د حسن شاهزادگی چې د گودر غاری ته راشی
دا میره د بنایست او د بنکلا به ووینم
رنگونه د بنایست چې کانو بو تو کې دیره دی
ویالې شینکی با غونه هره خوابه ووینم
بلبلی چې د اکونو کې د گلو با غبانی کړي
د ګل او د بلبل ناز او ادابه ووینم
چې توره د خوشحال ئې جو په کړی د قلم نه
تنر کې هغه ستوري د سبابه ووینم

فلسفی مینه

سترهکو کې چې جور د بنايستونو تصویرونه شي
زړونو کې پیدا د ميني لوی غور حنگونه شي

مستى کړي جذبې د زړه سورا اور د ميني بل کاندي
سيزي پری خپل ځان تمام وجود ئې پر هارونه شي

عقل شي بې پ خود جذبه د ميني غلبه و کړي
مینه ئې ژوندون شي پاتي نور تری ټول کارونه شي

عقل چې په خود شي منطقې هره خبره شي
مینه فلسفې شي منطقې ئې اصولونه شي

ستوري د خپل زړه مینه په عقل هم تللی ده
میني د پښتو ته ئې پیدا دير دليلونه شي

دالی

تال کې د زلفو دی تالی ورکړه
یارتنه د سرو شوندو دالی ورکړه

ملي خیالونه درنه مراوی نه شي
 ذهن ته رنګ د قامولی ورکړه

چې د پښتو ګلونه تل سمسوروی
 پښتونه حس د ورورولی ورکړه

د ازادی ملي مرام له پاره
 څواک هريو څوان ته د سیالي ورکړه

ستوري که شعروي د لفظونو تصوير
 رنګ د پښتو پښتونولي ورکړه

سکرت

تا چې تول ئان خپل لوگى كېد خپل يارنىشى د پاره
پتگان لە تانە زار شەاي پە عشۇق كې وفادارە

ستا عادت لە نورو بىلدى نور چې كششى نواوبى د يېرى
تە چې كششى نولنە يېرى سوئھۇي ئان سەم دوارە

تە پە مىنە كې ئان سىزى سوئيدو كې دى نىشە شتە
عاشقان دى نىشە كرى مست خوشحال گرئى خمارە

پە نىشە كې د ژوند رازدى تە ددى راز ئې استازى
تا ستى كە ئان پە عشق كې سېلىنى شوي د خپل يارە

د يوه كله دا ستا سىمال ده چې پتنگ ئې نىشە نكە
ھسى اور كې سوزو يئى د نىشى گرئى كنارە

د فکر پلوش

پلوشه چې پری د فکر راخوره شوه
د پښتو لیلا کې لا پسی بسا یسته شوه

دلیلونو په ماستوری اثرو کړ
پخوانی مینه مې څوانه شوه توده شوه

زړ او د دماغ

قانون د طبیعت د ماغ روښان شي پیژندلی
د پوهی په رنا کې حال د ئان شي پیژندلی

دماغ چې وي روښانه که تیاره تمام جهان شي
پروائې نه شته لاره بیا انسان شي پیژندلی

دماغ چې وي تیاره د زړه د حاله نا خبر شي
نه سوزد قام د مینی نه ارمان شي پیژندلی

دماغ او زړه چې یو ځای شي روغن غاره په غاره
دا ستوري دي ګواه کور د جانان شي پیژندلی

توره او قلم

د فن په ژبه سربازی د پښتونخوا و اخله
توره قلم دي د خوشحال خټک بابا و اخله

د سربازی ډکر ته ټئي چې چيرى تږي نه شي
شربت د شونډو پريمانه خامخا و اخله

مينه د قام د همڅولو ټئي پاتي نه شي
د قامولي بيرغ په ډاګه بر ملا و اخله

چې باغيچې د پښتونوالی پري زرغونې شي بيا
او چت ګامونه د ژوندون د پرمختیا و اخله

د مرګ قاصد ته ستوري وائی دا پښتو به کوي
چې مې ازاد ژوندون سيل و کړ بيا مې سا و اخله

پښتو

څه حاجت زماد مینی د بل چاشته
چې پښتو د بنا یست میره مې لیلا شته

پت، بنیگره، توره و رورو لوی ئې هډ دی
دا خویونه په پښتو کې په ربکتیا شته

او چې ننګ ورسره مل شي نو پښتون شي
د پښتون د نوم د تورو داما ناشته

پښتونواله کې پیدا پښتو کې لوی شوم
پښتونواله کې مې ژوند او پرمختیا شته

ستوري خپل زړه خو خو ئله امتحان کړ
پکې مینه د پښتون او پښتون خوا شته

هـدـفـ

هدـفـ دـپـارـهـ لـارـیـ پـهـ دـیرـ غـورـ لـتـوـهـ
لـارـدـ پـارـهـ خـپـلـ هـدـفـ مـهـ بـدـلـوـهـ
دـسـتـورـیـ سـلاـ اـورـیـ عـمـلـیـ لـارـونـیـسـهـ
کـهـ لـنـدـهـ لـارـنـهـ وـیـ پـهـ اوـبـدـهـ لـارـ وـرـخـهـ

دـبـفتـ سـلـوـ(ـیـ)

راتـهـ بـنـکـارـیـ حـالـتـ دـیـ پـهـ بـدـلـیدـوـ کـېـ
اوـبـتـوـنـ ذـهـنـیـ رـاـغـلـیـ پـبـنـتـنـوـ کـېـ

اوـازـیـ دـیـ دـیـوـالـیـ خـپـرـیـ شـوـیـ
اـتـنـوـنـهـ دـیـ خـوـشـحـالـ بـاـبـاـ دـیـرـوـ کـېـ

دـاـرـمـانـ دـاـمـیدـوـ غـوـتـیـ بـهـ گـلـ شـیـ
بـیـاـ بـهـ وـتـوـمـبـیـ چـلـمـیـ گـلـ پـهـ شـمـلـوـ کـېـ

بـیـاـ وـاـکـمـنـ بـهـ خـپـلـ وـطـنـ کـېـ پـبـنـتـانـهـ شـیـ
پـبـنـتـوـنـخـوـاـ نـوـمـ بـهـ شـیـ يـادـ خـپـلـوـاـکـ مـلـکـوـ کـېـ

دـپـبـنـتـوـنـ دـسـوـکـالـیـ وـخـتـ رـاـرـوـانـ دـیـ
دـبـخـتـ سـتـورـیـ ئـېـ چـلـیـرـیـ تـورـوـ شـپـوـ کـېـ

بیلتون

د عشق یو خو جامونه خکمه لا خومارنه يم
بیلتونه مه رادرومە تاتە وزگارنه يم

په پښتنى مينه کې ئای د بیلتون نه شته دى
دلته پښتو چليږي د بل قانون نه شته دى

د ودادود پالمه ياد جفا كارنه يم
بیلتونه مه رادرومە تاتە وزگارنه يم

تە عاشقان بيلوي د بدېختى نښه ئې
چرتە چې سربنكاره كېرى د بربادى نښه ئې

تە د افت نوم ئې ملدى د لارنه يم
بیلتونه مه رادرومە تاتە وزگارنه يم

پښستانه واره يو دې يو ئې دى پت او وطن
خپل منځ کې تانه پريرېدى تە د وحدت ئې دبىمن

زه د وحدت ستوري يم د بیلتون يارنه يم
بیلتونه مه رادرومە تاتە وزگارنه يم

رياليست

چې د زړه د ارمان تولو شی مغزو کې
رياليست شی زړه د عقل د لیلو کې

رياليست شه دا مکان سره ګام واخله
چې پیدا شي ترقى ژوند پښتنو کې

چې زماښکلی وطن راته سمسور کړي
پښتنه د سیالی سیال شي او لسو کې

بيا حجري د قام تودي په ټنګ ټکور شي
د پښتو او پښتونوالی په نغمو کې

په اسماں کې ميلی جوړي شي د ستورو
د ژونډون د پسرلي خوب و بمونو کې

د بنايست معجزه

ما چې سوچ د استاپه تور پيکي کولو
راسرهنه والفاظئې د ستاييلو

خوشبوئې د پښتونوالې ترنه درومى
 حاجتنه لرې د ع طرو د وهلو

پيدا کړي د بنايست خدائی معجزه ئې
ستړگی کله دې مری برې په ليدلو

چې د ستوري ستړگی ستالور ته کړي شوی
مزهور که شوه بل خواته د کتلو

د سترگو چنګ

تا چې ماته په نازناز راو کتلوا
ما خپل زره دا ستا په سترگو و باي allo

ستاد سترگو تور زماد سترگو تور شو
زماخونبه شوه ستاخونبه دلي دلو

اوسي چې هر لوري ته گوري زه به گورم
پاتى نه شو خه د سترگو جنگولو

ستا په سترگو کې جانانه خه اثردي
په ستايروئې شوم، د خلکود ستاييل

توروزلفو په تورتم کې رنامخ دی
د سبا ستوري بنکاري بئى په ختلوا

زاھد ته

ازدئ په قدر هله به سم پوهشی
که شرنگا دزلونودی واوري دله

شپه او ورخ بهئی عبات کوی زاھد
که زمالیلا پښتو دی ولیدله

سربازی

ننگ خود پښتون د ژوند ملګری دی
ئی د ننگ میدان ته ننگیاليان بچي

وخت د سربازی ستوري راغلی دی
سر، سره کړی لوبي سربازان بچي

غوښتنه

د ژوندون په ملي بڼ کې کلان غواړم
د میو په محفل کې یاران غواړم

چې حجري د پښتنو پری شي راګرمی
د منګی او درباب فنکاران غواړم

ملخان او گونګتھان می پکارنه دي
د ډیوی او درنا پتنګان غواړم

چې په ورڅو کې رهکوي روان وي
هغه ستوري د سباد اسمان غواړم

پښتو نهوا

مونږ پښتنه یو ټانته خپله پښتونخوا غواړو
سیاسی تاریخ ژوندی کوونوي دنیا غواړو
پښتونولی پالو مونږ
اولسولی پالو مونږ
ټولنولی پالو مونږ
وروري منود غلامی نه وتي سا غواړو
مونږ پښتنه یو ټانته خپله پښتونخوا غواړو
دا خپل وطن خپلوو
دا خپل چمن خپلوو
دا خپل ګلشن خپلو
پخپله خاوره کې خپل واک اقتدار بیا غواړو
مونږ پښتنه یو ټانته خپله پښتونخوا غواړو
د خوشحال خان بچي یو
د ميرويي سخان بچي یو
د ايمل خان بچي یو
د باچا خان په لار روان ستوري رنها غواړو
مونږ پښتنه یو ټانته خپله پښتونخوا غواړو

بې ۋەطنە باچا

تش جامونە چې بلهاشى نو پرى خە
دا محفل چې بې اشناشى نو پرى خە

چې ئې واك اختيار زما پەلاس كې نە وي
كە دا تول جهان زماشى نو پرى خە

چې ئې ليچو كې اغيار كوى خوبونە
داسى بىكلى كە ليلاشى نو پرى خە

چې قدر پە خپل كوركلى كې نە وي
بې وطنە كە باچاشى نو پرى خە

زور هغەدى چې د خپلۇم تۈزۈرۈي
چې ئې زور پردى امساشى نو پرى خە

ستوري ستاد رئە درمل كولى نەشى
دا طبىب كە مسيحاشى نو پرى خە

د میو قبله

ذکات د مینی یارتہ ورکولو کې شواب دی
ارمان د مین زړه پوره کولو کې شواب دی

پرهیز له سر شوندې و محبت کې ناروا دی
سری شوندې مچووه په مچولو کې شواب دی

چې غل د محبت شي د بنکلا په ندارتون کې
رو او رتنه دا غالاده غالا کولو کې شواب دی

وطن باندی مین یم پښتونخوا مې معشووقه ده
په عشق کې د وطن سر ځارولو کې شواب دی

دا ستوري د اسمان ئې له بنا ياسته رهنا اخلي
قبله ده د مینو په لیدلو کې شواب دی

تا به ٿه ويلى ماته

چې تنكى مازىگرى وي لمر قابو په پريوطه وي
او يوبن وي د گلونو بس يوازى زه او ته وي

جذبه گرمه وي د زپونو عقل تللی وي بيديا ته
تابه څه ويلى ماته، تابه څه ويلى ماته

تابه ماته ويلى سندري د بلبلو
كه دردونه د وطن د غم ځپلو

كه دى ويلى کشالى د ڙوند کړه شاته
تابه څه ويلى ماته، تابه څه ويلى ماته

تابه ماته د مجنون ليلا کيسى کري
كه د ڙوند د ناکردونه دى ګيلى کري

كه دى ويلى خوله ساتلى مې ده تاته
تابه څه ويلى ماته، تابه څه ويلى ماته
تابه ماته ويلى د مينى داستانونه
كه دقام د ننگياليو تاريخونه
كه دى ويلى ستوري وطن مه پريزده ماته
تابه څه ويلى ماته، تابه څه ويلى ماته

گودر

هيلي شوي پيغلى په وربل کې گل تومبل غواپي
منگي په سردى د گودر غارى ته تلل غواپي

د عاشقانو ننداري او تماشى د پاره
لنډي بازار د منگو ټيو جورول غواپي

پښتون څلمى ته چې نشه د ازادي ورکوي
هغه منگو یورته په لپو ډکول غواپي

د منگو شورئې بودا ګان هم به مستى راولي
په سرو منگولو چې منگى غوپه کول غواپي

چې د خوگى او سرکانو مازىگرى پری تودوي
ستوري غزل کې د گودر غاره ستاييل غواپي

د سولی لار

په ناسته نه شی خوئیدل غواړي
څوک چې منزل ته رسیدل غواړي

په تشن خبرو باندی کارنه کېږي
کار په کولو شی کول غواړي

یووالی شرط دی ازادی د پاره
که پښتونخوا ازادول غواړي

لارد یووالی دی په نښه کاندی
که د ژوند ناوی را اوستل غواړي

د ستورو درومي قافیلی درسره
که لارد سولی باندې تلل غواړي

بنگلی

خوشبوی دلونگین دی کرم بی خوده
چې په خود شومه نغمه مې واوري دله

دانغمه دا ستاد لی چود بنگرو وه
پښته وه په پښت تو غوب ته راتلله

مصلی فان خاطر

خاطرنه مری شعر ژوندی ئې په جهان دی
هر یو بیت ئې اولس-ی ساده روان دی

خاطری به د خاطروی تل خاطر کې
چې جور کړی د غزلو ګلستادی

که خاطرد رقیبانو خاطرنه کړي
خو خاطرد میلمنو کړي قدردان دی

د خاطر خاطر په ستوري حکه ګران دی
چې خیبر ئې په مسروباندی ودان دی

لوی پښتونه شی!

تش خیال نه دی مادی چیرته او ریدلی
پښتنی مورخوی ته داسې دی ویلی

پښتو ویل، پښتو لوستل، پښتو لیکل به کوې
حاما بچیه لوی پښتون شې پښتو تل به کوې

پښتو د پت بیگرې تورې او وروړی نوم دی
په پت کې ژوند په پت کې ناسته و دریدل به کوې

بیگنه ژوند د پښنو کې ټولنیز قانون دی
بیگنه هر چیرې بې تمې بې بدله کوې

په توره ياد مونږ پښتنه د ډیمر پخوانه یو
توره به نن توره سبا، توره هر ئمل به کوې

وروري د څواک او د ژوندون د سوکالی نښه ده
وروري کول وروري پالل وروري ساتل به کوې

چې پښتونخوا ته پسرلی د پښتونوالي را وړي
په زړه کې ساته پام د ستوري په غزل به کوې

د پښتونوالي فلسفه

بنست دی د ژوندون د پښتونوالي فلسفه شي
لمندي د ادب د خوشالو گرمه ديره شي

اولس دی ټوريدلی خوړرا باندی څه نه شي
پیدا دی دی اولس ته د خندا یوه شیبې شي

درمل د ټوريدلو انسانانو په اميد شي
اميده دی د ژوندون د سوکالی ورته تحفه شي

اميده خوشحالی او سوکالی چې زره کې نه وي
انسان نه مری جوړشی ئای ئی ګور او هدیره شي

دا ستوري د پښتون د خپلواکی به هله رون شي
چې واړه پښتنه په یو مرکز تول شي جرګه شي

خوبنده

د ايمل خان ستوري نه چې پخپل کمپوټرئې ددي کتاب شعرونه
ليکلۍ او هم ئې د کتاب نوم ژوندی خيالونه غوره کړي د زړه د
کومى ځانګړي خوبنډه کوم
د پښتنو شاعرانو او لیکوالانو د ټولنۍ د منلو ملګرو مبارز خاپي
او عريز سرشار نه ډيره مننه چې د کتاب د شعرونو په لوستلو او
سينګار کې زيار ويستلى دي.
د بصير خان ستوري نه چې د کتاب د چاپولو کاري او د نسيم خان
ستوري نه چې د کتاب د چاپ لګښت ئې پغاردې اخستلى مننه کوم
د انجینر عبدالخالق نوری نه ډيره ډيره خوبنډه چې په وړياتو ګه
ئې د خپل کمپوټر د پښتو پروګرام د راکولو او په کمپوټر کې د
اچولو پيرزوينه کړي او د کتاب د ليکلود پاره ئې تخنيکي
امکانات برابر کړي دي.

ډوكتور کبیر ستوري

جرمني 05.04.1997

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library